

# USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: M. H.**, nar. „X“, státní příslušnost Irácká republika, t.č. v zařízení pro zajištění cizinců Drahonice, Drahonice u Lubence 41, 441 01 Podbořany, zastoupeného Mgr. Ing. Janem Procházkou, LL.M. eur., advokátem se sídlem Nile House, Karolinská 654/2, 186 00 Praha 8 – Karlín, proti **žalované: Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalované ze dne 23.2.2016, č.j. CPR-2992-3/ČJ-2016-930310-V237 a ze dne 24.2.2016, č.j. CPR-2992-4/ČJ-2016-930310-V237 ,

## t a k t o :

**I. Žaloba s e o d m í t á.**

**II. Žádný z účastníků n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

## O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23.2.2016, č.j. CPR-2992-3/ČJ-2016-930310-V237, kterým zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 14.1.2015, č.j. KRPU-206706-59/ČJ-2015-040022, jímž nebylo vyhověno žádosti žalobce o navrácení v předešlý stav – prominutí zmeškání lhůty pro podání odvolání a dále se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24.2.2016, č.j. CPR-2992-4/ČJ-2016-930310-V237, kterým bylo zamítnuto jako opožděné odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 25.9.2015, č.j. KRPU-206706-30/ČJ-2015-040022, jímž bylo uloženo žalobci správní vyhoštění.

Dle ustanovení § 37 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), platí, že z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti čemu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. V ustanovení § 37 odst. 5 s.ř.s. je mimo jiné uvedeno, že předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Dále je v tomto ustanovení uvedeno, že nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud usnesením odmítne

návrh, jestliže nejsou splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Jelikož podání žalobce ze dne 14.3.2016 nešlo vyhodnotit jako perfektní žalobu dle shora zmíněných ustanovení s.ř.s., a z tohoto důvodu jej zatím nebylo možné podrobit soudnímu přezkumu v rámci správního soudnictví, soud proto usnesením ze dne 22.3.2016, č.j. 75 A 11/2016-11, vyzval žalobce v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 s.ř.s. k odstranění vad tohoto podání. Soud žalobce vyzval, aby vymezil žalobní body, z nichž bude patrné, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné. Ke splnění shora uvedené povinnosti byla žalobci soudem stanovena lhůta deseti dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Žalobce byl soudem v závěru usnesení rovněž poučen v tom směru, že nebudou-li vady jeho podání ze dne 14.3.2016 ve stanovené lhůtě odstraněny, a pro tento nedostatek nebude možno v řízení pokračovat, soud řízení o tomto návrhu odmítne.

Písemnost obsahující předmětné usnesení byla právnímu zástupci žalobce řádně doručena dne 29.3.2016, a to vhozením do schránky na jím v žalobě uvedenou adresu. Žalobce na výzvu soudu k odstranění vad jeho podání ze dne 14.3.2016 nikterak nezareagoval, a proto soudem stanovená desetidenní lhůta k odstranění vad podání marně uplynula dne 8.4.2016.

Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu proti rozhodnutí ze dne 24.2.2016, č.j. CPR-2992-4/ČJ-2016-930310-V237, dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. ve spojení s ustanovením § 37 odst. 5 s.ř.s. z důvodu nedostatku podmínek řízení výrokem ad I) odmítl, neboť i přes doručenou výzvu soudu nebyly nedostatky podání ze dne 14.3.2016 řádně a včas odstraněny, a v řízení nelze proto pokračovat. Soud v tomto rozhodnutí vycházel z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2004, č.j. 4 Azs 53/2003-45, nebo rozsudek ze dne 22. 12. 2003, č.j. 7 Azs 53/2003-66).

Vedle žalobou napadeného rozhodnutí žalované ze dne 24.2.2016, č.j. CPR-2992-4/ČJ-2016-930310-V237, které bylo posledním rozhodnutím ve věci, žalobce napadl i předcházející rozhodnutí žalované ze dne 23.2.2016, č.j. CPR-2992-3/ČJ-2016-930310-V237, kterým bylo rozhodováno o žádosti žalobce o navrácení v předešlý stav podle § 41 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Soud při posuzování této části žaloby vycházel z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31.7.2008, č.j. 9 As 88/2007-49, které uvádí: *„Rozhodnutí o neprominutí zmeškání lhůty k podání odvolání vydané dle § 41 správního řádu z roku 2004, je samostatně vyloučeno ze soudního přezkumu a může být správním soudem přezkoumáno v rámci řízení o žalobě proti konečnému rozhodnutí správního orgánu o odvolání.“* Vzhledem k výše uvedenému soud samostatně nemohl přezkoumávat rozhodnutí ze dne 23.2.2016, č.j. CPR-2992-3/ČJ-2016-930310-V237, které je úkonem předběžné povahy a tak je vyloučeno ze samostatného soudního přezkumu podle § 70 písm. b) s.ř.s.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřípustný, přičemž ust.

§ 68 písm. e) s.ř.s. stanovuje, že žaloba je nepřijatelná tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Za současného skutkového a právního stavu tak soudu nezbylo nic jiného než vyslovit, že žaloba je proti rozhodnutí ze dne 23.2.2016, č.j. CPR-2992-3/ČJ-2016-930310-V237, ve smyslu ust. § 68 písm. e) s.ř.s. nepřijatelná, a proto ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. soud musel odmítnout.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. výrokem ad II) nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů. O soudním poplatku nebylo rozhodováno, protože dané řízení je od soudního poplatku osvobozeno.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

V Ústí nad Labem 18. dubna 2016

**JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.**  
samosoudce

Za správnost vyhotovení:  
Iva Tovarová